

Δ. Γ κ ί ν η ς, «Ανέκδοτον έγχειρίδιον περί τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν δίκαιον», *ΕΕΒΣ* 27 (1957), σ. 279-291.

652β

18ος (;) αι. Αντίγραφο πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος με το οποίο καταδικάζεται η σύσταση αδελφοποιίας στην περιοχή Καρπενησίου.

Κ. Ἀ μ α ν τ ο ς, «Ἐπιτίμιον κατὰ τῆς ἀδελφοποιίας», *ΕΕΒΣ* 4 (1927), σ. 280-282.

«... Γινώσκετε ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Ἀγία καὶ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἔθος ἴδιον, σταθερόν τε καὶ μονιμώτατον τοιοῦτον παραλαβοῦσα ἐκ τῶν ἀρχαίων πατέρων, τῶν διαδόχων καὶ ἰσαποστόλων, τὸ τὰς μὲν νομίμους, εὐλόγους τε καὶ κανονικὰς διατάξεις καὶ παραδόσεις ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἐπεκράτησαν, ἐπινοία τοῦ ἁγίου πν(εύματος), νὰ ἐνεργοῦνται εἰς ὅλον τὸ χριστιανικὸν σύστημα καὶ πλήρωμα, νὰ τὰς παραφυλάττῃ καὶ νὰ τὰς συντηρῇ ἀκαινοτομήτους καὶ ἀπαραλλάκτους, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἀείποτε, τὰ δ' ἔκφυλα, ἀσυνήθη τε καὶ ἀπρόσφορα νεωτερίσματα τῶν ἀτοπημάτων, ὅσα μάλιστα ἡ ἀναισθησία καὶ χυδαιότης τῶν πολλῶν ἐφευρίσκει μὲ σφαλερὲς φαντασίαι· καὶ μὲ λογισμοὺς ἀνόητους, ἐκεῖνα ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς ὡς ξένα καὶ ἀνωφελῆ καὶ ἀλλότρια τῆς χριστιανικῆς πολιτείας, παρευθὺς νὰ τὰ ἀποκρούῃ καὶ νὰ τὰ καταργῇ διὰ νὰ μὴν προχωρῇ εὐκόλως κανένα βλαβερὸν καὶ ἄτοπον, ὅτι ἐκ τούτων ἀκολουθοῦσι πολλάκις τὰ πλέον χειρότερα· καὶ τοῦτο ἐπενοήθη διὰ πολλὰς αἰτίας, τὸ νὰ ἀναιροῦνται δηλονότι τὰ ἀλλόκοτα. Ἐπειδὴ λοιπὸν παραστάντες τινὲς Χριστιανοὶ ἐγχώριοι τοῦ Καρπενησίου ἀνήγγειλαν ἡμῖν ὅτι κάποιοι ἀνόητοι ἄνθρωποι ἐξ αὐτῶν ἐφαντάσθησαν μὲ στοχασμὸν μωρὸν καὶ ἄγνωστον νὰ συστήσουν ἀδελφοποιίαν τινὰ ἀσύστατον καὶ ἔξω τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνηθείας καὶ παραδόσεως, τὴν ὁποίαν μὲ αὐτονομίαν ἐδικήν τους ἐνεργοῦντες τὴν δι' ἐπ' ὤμων τινῶν ἀνοικείων, τάχα καθ' ὁμοίωσιν τῆς κανονικῶς νομοθετηθείσης υἰοθεσίας, ἐκείνης τῆς ἱερολογίας, ὀνομάζονται εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἀδελφοπιστοὶ πρᾶγμα ποιοῦντες παράνομον, ἀνωφελὲς μετεώρισμα καὶ ἄχρηστον τελείως καὶ μάταιον. Καὶ δὲν αἰσθάνονται οἱ ἀνόητοι νὰ γνωρίσουν ὅτι ἦτον χριστιανικὸν κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ πρώτως ἀδελφοποιία ἀναφύεται καὶ προέρχεται ἀπὸ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας, ἐξ ἧς μὲ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ χάριν τοῦ ἁγίου πν(εύματος) ἀναγεννώμενοι καὶ εἰς τὰς τρεῖς καταδύσεις βαπτιζόμενοι υἱοὶ Θεοῦ κατὰ Θ(εοῦ)ν ἐξερχόμεθα καὶ ἀδελφοὶ τελειούμεθα...

Ὅστις δ' ἂν τῶν ἱερέων τολμήσῃ εἰσέτι ἐπ' ὤδας τινὰς ἢ εὐχὰς ἀνοικείους ἐκφωνῆσαι περὶ τὴν τοιαύτην μυθώδη καὶ ἀσύστατον ἀδελφοποιίαν καὶ τερατολογίαν, τό γε νῦν ἔχον ἀργὸς μενέτω πάσης ἱερατικῆς ἐνεργείας καὶ τάξεως καὶ ἐστερημένος παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ εἰσοδήματος, παρ' οὐδενὸς συμφορούμενος ἢ συλλειτουργούμενος ἢ εἰσόδημα ἐκκλησιαστικὸν παρεχόμενος ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀφορισμῷ ἁλύτῳ. Οἱ δὲ λαϊκοὶ Χριστιανοί, ὅσοι αὐθαδῶς μὴ ὑποταχθέντες τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ συνοδικῇ ταύτῃ ἀποφάσει, ἀπειθεῖς φανῶσι, καὶ πάλιν μείναντες ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πλάνῃ ἐνεργεῖν θελήσωσι τὴν αὐτὴν ληρώδη ἀδελφοποιίαν, ἣν ἡ ἐκκλησία ἀποστρέφεται ὡς ἐβδελυγμένην, ἀλλ' ἐμμείνωσιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ πονηρᾷ καὶ κακῇ συνηθείᾳ, ἀφωρισμένοι εἴησαν ...».